

SUEÑOS NYTT

Mars 2019

Vi skriver 2019, og det er ti år siden stiftelsen Sueños ble dannet. Det var noe som vokste frem av et behov, et behov som vi så at mange flotte ungdommer hadde, et behov av hjelp til å realisere sin drøm om å få seg en utdanning.. Takket være med deg som støttepartner, har dette økt, og i dette skoleåret år har vi 40 studenter, 19 jenter og 21 gutter. Det er flotte ungdommer. Tenker på Diego. Vi snakket sammen da han tok kontakt, for vel seks år siden, Han ville studere medisin, vi sa det var et hardt studie, men oppmuntret han til å virkelig sattse. Og for en flott student han har utviklet seg til å bli...eksemplarisk på alle måter. For vel ett år siden ble han valgt til leder i foreningen av kristne legestudenter. Jeg er både stolt og glad over at vi har hatt mulighet til å kunne gi han denne hjelpen. Takk til deg som er med.

Ser vi tilbake så ser vi at i løpet av denne ti års perioden har over 40 ungdommer nådd det mål de satte seg og har fått sin utdanning. Til glede både for seg selv og familien. Det nytter å hjelpe, og de er mange de som ønsker stipender. Takk for at du er med oss i dette.

Dette året har flere indianere fått stipender . Ni indianerungdommer er nå i full gang. Seks av disse tar lærer utdanning, og vil dermed etter endt utdanning vende tilbake til sin hjemplass som en god ressurs i undervisningen. Vi tenker også litt langsiktig.

Vi har gitt mulighet for at seks ungdommer, som kommer fra avsidesliggende kolonier, til å komme og bo i Paso Cadena og ta den videregående skolen der. Her har vi innlosjert dem i trygge omgivelser, og tatt ansvaret for dem i skoleåret.

Tanken vår er at disse etter å ha fullført videregående, kan ta neste steg og fortsette ved en høyskole eller ett universitet, for så å vende tilbake til sin hjemplass og være en ressurs der.

Dette arbeidet er som et byggverk, der det legges stein på stein. Det tar litt tid, men vi er med og skaper en forandring, og vi gir en mulighet som fører til at mange kommer seg noen steg videre!

Hun hadde to år igjen av veterinærstudie sitt, foreldrene skilte lag, hun og søsteren ble boende med mor, faren slo heldt hånda av dem. Hun så ingen mulighet til å kunne fortsette sine studier, men hun hadde hørt av en annen student om Sueños, noe som førte til at rett før oppstart av nytt skoleår så tok hun kontakt. Vi kunne bare ikke si nei, så nå er hun i full sving med nest siste studie år.

Takk for at du er med å gir oss mulighet til å formidle denne hjelpen..Sammen så når vi lenger.

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald

INFO FRA PARAGUAY

Mars 2019

Våren er en flott tid. Våren er også såtid. Frø blir sådd på forskjellig vis, og det viktige er at de kommer i jorda. Det forventes noe av ett frø, at det spirer. Men her er det forskjellige ting som kan spille inn om når frøet spirer, bla varme, fuktighet osv. Slik er det også i misjonsarbeidet, noen steder har det ikke vært så lett, hverken å få tillatelse til å så, eller få se at det spirer.

For ca 25 år siden forsøkte vi å få kontakt med en indianerkoloni ca 40 km fra der vi da var i Paso Cadena. Vi ble godt mottatt, høvdingen og lederne forøvrig var villige og ønsket både medisiner og annen hjelp. Men når jeg nevnte skole, evangeliet, ble det full stopp. Vi fortsatte å besøke, bygge relasjoner. Det var bare én i denne kolonien som kunne lese da, og hele deres situasjon var veldig prekær. Etter to år med bearbeidelse fikk vi lov til å bygge en skole, og en flott skole med to klasserom, kjøkken og lærerbolig ble bygd, og vi måtte ta ansvaret for å skaffe lærer. Undervisningen ble en realitet for alle barna her, og alle måtte jo begynne i første klasse. De har lærerkrefter og kapasitet til å undervise grunnskolen, dvs til og med 6 klasse.

Under samtaler som vi har hatt med lederne der, har Guds ord blitt sitert, pastor Silverio fra Paso Cadena har også besøkt dem, tilliten har vokst, og litt etter litt så vi at ting begynte å spire frem. For nøyaktig ett år siden startet vi opp med regelmessig møtevirkosomhet. Vi fikk da en pengesum som ble avsatt til bensin og vedlikehold av motorsykkel, slik at en kunne reise disse 40 km hver uke. Hva har vi så opplevd, at det nå spirer som aldri før. I april forrige år ble de fire første døpt, siden er enda 18 litt døpt. Totalt er nærmere 50 blitt frelst, og nå på søndag ble to ungdommer frelst.

Hirmo har blitt den naturlige lederen her, han er midt i tjueårene, og har både talegaver, gnist og glød. Men han er jo så ny på veien, det er så mye han ikke forstår, ja det er sant, men alle er nye, men så er det dette med at Herren går med og stadfester, også når de nye vitner om det de har opplevd. Hirmo ble løst fra alkoholens makt, han vitnet for bestemora, en alkoholisert trollkvinne, og hva skjedde, hun ble løst og fridd ut og er idag et levende eksempel på at det er En som kan! Dere skulle sett henne når hun stiller seg frem, øynene stråler. Det er slutt med fyll og festing i kolonien, det har blitt lovsang og tilbedelse til Himmels Gud har overtatt.

Medisinmennene er forvirret, de kan ikke benekte det som skjer, og da de hadde tatt med seg en sjuk inn i sitt åndehus, fikk jeg tillatelse til å komme inn og be for han først. Det må være første gangen at noen misjonær har fått komme inn der, jeg benyttet anledningen gikk inn og ba til han som alltid hører, gikk ut og var takknemlig for muligheten jeg hadde fått. Naturligvis skaper dette frustrasjon og fortvilelse hos en del av medisinnmennene. Det er naturlig for at det blir en åndelig konfrontasjon. Det spirer og det vokser, vi takker Gud for det som vi får oppleve her. Vi takker for at dere står med, takker for all støtte. Sammen når vi lenger!

Hilsen Gunvor og Ingvald